

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 98.

Sjette Sessions anden Samling.

37te Møde.

Tirsdagen den 20de Februar.

(Fortf.)

Ætserning: Jeg troer, at den ærede Taler er noget paa det Uklare med Hensyn til denne Sag. For nærmere at kunne kjende dette Forhold, saa maa det ærede Medlem gaae bagved 1848 og spørge, hvorledes forholdt man sig dengang? Vi havde dengang et fælles Finantsvæsen for hele Monarchiet, og de Udgifter, som dengang faldt paa den fælles Finantskasse, maae vi nu være fattede paa at udrede af det fælles Finantsvæsen; hvorvidt det har været Tilfældet med de her omhandlede Udgifter, vil det ærede Medlem let kunne overbevise sig om. Der blev udcommanderet Forbunds-tropper, bestemte til Dvælse, ligesom der ogsaa engang har været foretaget en Troppendrustning, som var bestemt til eiendommelige Formaal i det tydske Forbunds Tjeneste. Dersom det ærede Medlem vil undersøge den Sag nøie, vil han, det er jeg overbevist om, komme til den Erfkendelse, at Udgifterne derved afholdtes af det fælles Finantsvæsen, og at han som Følge deraf ikke vil kunne kræve nogen Forandring i dette Forhold. De fælles Finantsfer ere nu de samme, som de vare dengang for hele Monarchiet, og de fælles Forpligtelser maae blive de samme. Havde det ærede Medlem kunnet sætte igjennem — og det kan gjerne være muligt, at det havde været bedre, — at Holsteen kom til at udgjøre en affondret Organisme for sig i Monarchiet, saa vilde vi slet ikke her være komne til at forhandle denne Sag; men det er nu ikke lykkes at kunne sætte det igjennem, naagt alle det ærede Med-

lems Bestræbelser; vi maae derfor finde os i at gjøre det, som det er lykkes os at sætte igjennem, nemlig at gjenvertage Monarchiet i den Stikkelse, som det havde før 1848, dog med den væsentlige Forandring, at Schlesvig-Holsteen er hørt op, at vor repræsentative Forfatning har gjort et stort Fremskridt, at vor Arvefølge er ordnet, og at vi have opnaaet den europæiske Anerkjendelse — hvorvidt den vil blive overholdt er et andet, meget stort Spørgsmaal — af, at det danske Monarchie skal være udeelt. Hvad nu angaaer Mandfaberne til Forbundscontingentet, saa var det allerede før 1848 igjennem Inddelingen af Udskrivnings-districter og de Bestemmelser, der ere tagne med Hensyn til Reerteringen, muligt at kunne sammensætte Contingentet alene af Tropper, hvis Mandfaber vare udfyldte i Holsteen. Med Hensyn til Pengeindtægterne og Pengeudgifterne derimod, er der ikke taget nogen saadan Bestemmelse som den af den ærede Rigsdagsmand omtalte, idetmindste ikke det jeg kjender, og, dersom det ærede Medlem med nogen Nytte vilde forfølge sin Paastand i den Retning, saa maa han kunne bevise, at Finantsforfatningen før 1848 var af en saadan Bestaaenhed, at denne Forandring kan reises med noget Held.

Ordføreren: Det er ganske rigtig, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, at før 1848 havde vi et fælles Finantsvæsen, og dengang maatte Udgifterne til det holsteenske Contingent udredes af den eneste Finantskasse, som vi dengang havde, den fælles Statskasse; men nu have vi foruden en fælles Kasse tillige faaet særlige Kasser, saa at det efter min Mening aldeles ikke kan være afgjort, at det skal være den fælles Kasse, og ikke de særlige Kas-